പാപവിമോചകാ! ശാപവിനാശകാ!

പാമരസ്നേഹിതനേശു നാഥാ!

പാപത്തിൻ ആഴക്കുഴിയിൽ കിടന്നതാം

പാപിയാമെന്നെയും ഓർക്കേണമേ

ദേവാധിദേവാ! നീ മാറിപ്പോയിടല്ലേ

ദിവ്യമാം സാന്നിദ്ധ്യം നീങ്ങീടല്ലേ

എന്തുവന്നീടിലും എന്തുപോയീടിലും

ചന്തമിയന്നോനേ കൈവിടല്ലേ

നിന്നെക്കുറിച്ചല്ലാതൊന്നും ചൊല്ലാനെൻറെ

നാവിൽ വരാതെ നീ കാത്തീടണേ

നന്ദിയാലെന്നുള്ളം തിങ്ങിനിറയുമ്പോൾ

നിൻസ്തുതി തന്നെന്നെ നിർത്തീടണേ

ദേവാധി...

നിന്നെ സ്തുതിക്കാനാണീ ലോകജീവിതം

നിന്നെ വർണ്ണിക്കാനാണെൻറെ നാവും

നിന്നെക്കുറിച്ചൊരു സ്വപ്നമുണ്ടെന്നുള്ളിൽ

നിന്നേപ്പോലൊന്നു നടന്നീടേണം

പാപവിമോചക, ദേവാധി...

Paapavimochakaa! shaapavinaashakaa!

paamarasnehithaneshu naathaa! –2

paapatthin aazhakkuzhiyil kidannathaam

paapiyaamenneyum orkkename –2

devaadhidevaa! nee maarippoyidalle

divyamaam sannidhyam neengeedalle –2

enthuvanneedilum enthupoyeedilum

chanthamiyannone kaivitalle –2

ninnekkuricchallaathonnum chollaanente

naavil̽ varaathe nee kaattheedane –2

nanniyaalennullam thinginirayumbol̽

nin̽sthuthi thannenne nir̽ttheedane –2 devaadhi....

ninne sthuthikkaanaanee lokajeevitham

ninne var̽nnikkaanaanen̽te naavum –2

ninnekkuricchoru swapnamundennullil̽

ninneppolonnu nadanneedenam –2 paapavimochaka.... devaadhi....